

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 54. Innocentius Cybus Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Sæcul. XVI A.C. 1550. Obiit Romæ nono Calendas Martii seu die vigesima prima Februarii post Julii III. electionem illo tempore, quo tam Annus sacer celebrabatur; sepultus est in Ecclesia FF. Minimorum SS. Trinitatis in Monte Pincio.

§. LIV.

Innocentius Cybus Cardinalis mortuus.

Ciac p. 241. Admirat in hist. Flor. Panvin de Rom. Pontif. Viñorel. addit. Ciacon. Inter illos, qui hoc anno vivis erepti sunt, tertius fuit Innocentius Cybus patria Genuensis, ac Filius Francisci Anguillaræ Comitis, qui filius erat Joannis Baptistæ postea assumpto Innocentii VIII. nomine ad Pontificatus apices evecti. Anno post Christum natum millesimo quingentesimo decimo tertio die vigesima tertia Septembris Innocentius a Leone X. avunculo suo Cardinalis Diaconus tit. SS. Cosmæ & Damiani, necnon S. Romanæ Ecclesiæ Camerarius nominatus est: cum vero hic idem Pontifex olim ab Innocentio VIII. Cardinalis creatus Innocentium Cybum eadem dignitate augeret, in hujus creatione hæc verba protulit: *Quod ab Innocentio accepi, Innocentio restituo.* Ceterum Innocentius plures administrabat Ecclesias, Massiliensem in Francia, Taurinensem in Pedemontio, Volaterranam, Ven-

Ventimiliensem, Britonoriensem in Italia, atque Aleriensem in Corsica. Pluribus quoque Urbibus præfuit Archiepiscopus Messanensi in Sicilia, Genuensi in Italia, & Bituricensi in Galliis: Legatione pariter functus est Bononiæ, & in Romandiola, pluresque urbes capto Clemente VII. in Pontificii obsequio continuit, cumque eo tempore plures Cardinales ex Italia discedere, atque Avenionem petere decrevissent, ipse re comperta mox Romam contendit, eosque ad mutandum animi propositum impulit. Plurimum insuper Medicæ Familix rebus consuluit, quando Alexander Dux Anno Salvatoris nostri millesimo quingentesimo trigesimo septimo ex insidiis fuit trucidatus; tum enim ipse Florentinx ditioni præfuit, ac Cosmam Joannis Medicæi Filium in illius possessione firmavit. Præcipue inclaruit in Bononiensi, Parmensi, ac Placentina Legatione, ac dextre sibi Caroli V. Cæsaris, quem bina vice Messanæ excepit, amicitiam, necnon Francisci I. benevolentiam conciliabat, a quo ultimo etiam Massiliæ S. Victoris, necnon Rothomagi S. Ovani Abbatias acceperat. Hic idem Cardinalis tum Messanensis erat Archiepiscopus, dum Patres Societatis Jesu Anno post Christum natum millesimo quingentesimo quadragesimo octavo in

Sæc. XVI.
A.C. 1550.

Panvin. Vi-
Etorel. Aube-
ry l. c.
Paul. Jov.
hist. lib. 46.
Ughel. in
Italia sacra.

Sæcul. XVI. præfata urbe Collegium adepti fuerant;
 A.C 1550. parumper tamen Pauli III. indignationem incurrisse videtur, eoquod Neptem suam Juliam Varanam Urbinatum Duci pollicitus, promisso stare cunctaretur, ut illam Octavio Farnesio ejusdem Pontificis Nepoti desponsaret. Ceterum hic Cardinalis potissimum promoverat Julii III. electionem: ast tandem ipse die decima tertia vel decima quarta Januarii ætatis suæ anno quinquagesimo nono, Christi vero millesimo quingentesimo quinquagesimo Romæ mortalitatem exiit, sepultus in Ecclesia S. Mariæ supra Minervam, ubi hodiedum illius inscriptio sepulcralis visitur. Inter Principum literas reperiuntur plures, quas Barletus, Puccius, Joannes Maria de Monte, Joannes Salviatus, Rodolphus & Gadius Cardinales ad Innocentium perscripserunt, eique Florentinam Republicam commendarunt.

§. LV.

Cardinalis Lotharingii fata.

Ciac. p. 418. Frizon. & Aubery l. c. Ughel addit. ad Ciacon. Quartus erat Joannes de Lotharingia Renati II Hierosolymæ, ac Siciliæ Regis, & Lotharingiæ ac Calabriae Ducis, necnon Philippæ de Gueldria filius, quæ postea marito orbata Ordinem S. Claræ